

[Steffensen]

med henblik på det, ministeren siger i sin fremsættelsestale, at vi mener, at de intentioner, der ligger i ministerens forslag, er langt at foretrække, og det er, fordi socialdemokratiet har den opfattelse, at man skal gå ind og påtage sig formynderrollen stærkere, end vi synes det er rimeligt og rigtigt. For at det forebyggende arbejde kan intensiveres, mener vi, det er rigtigt, at man får lagt det over til kommunerne, således at tilbuddene stadig væk er der, og så er det de enkelte personer, her forældre og senere voksne, der må tage stilling til, hvordan man vil udnytte disse muligheder. Der er altså ikke tvivl om, at vi er enige i, at det forebyggende element er afgørende og vigtigt.

I dag er det også sådan, at det lovpligtige kommunale børnetandplejetilbud er en vigtig faktor, men samtidig er det jo således, at er der mennesker, der af den ene eller anden grund ikke ønsker at tage imod dette, kan de bruge det private tandlægesystem. Men så er det sådan i dag, at hvis nogle vælger det, må de også selv betale, hvad det koster. Her mener vi, der er en klar forbedring i ministerens forslag, hvori der er lagt op til, at man kan få et vist tilskud, hvis nu man ønsker at bruge et andet system end det lovpligtige kommunale børnetandplejetilbud. Det mener vi er vigtigt, og det er også rigtigt, synes vi, fordi det i realiteten betyder, at der godt kan være mennesker, der kunne ønske at bruge de privat praktiserende tandlæger, men som ikke har råd til det, når de selv skal betale det. De bliver nu imødekommet, således at valget bliver mere reelt. Derfor mener vi, at det er helt rigtige intentioner.

Det er naturligvis vigtigt for kristeligt folkeparti, at børnenes muligheder for hjælp fastholdes. Vi er enige i, at de ikke på nogen måde må forringes. Sådan som vi ser ministerens forslag, kan vi heller ikke se, at det er tilfældet. Tværtimod holdes sikkerhedsnettet under, som vi hidtil har haft det, blot med den vigtige principielle ændring for os, at de, der ønsker at bruge de praktiserende tandlæger, får mulighed for økonomisk støtte.

Endelig pålægges det kommunerne at skabe en effektiv koordination af tandplejetilbuddene. Også det finder vi vigtigt og rigtigt, ligesom vi finder det rigtigt, at de særlig vanskeligt stillede grupper, handicappede af den ene eller den anden art og de ældre, også får mulighed for at udnytte de tilbud, som fore-

ligger. Det mener jeg at ministerens forslag er en god tilskyndelse til, og det kan vi varmt anbefale.

Og så vil jeg da ikke afvise, at der naturligvis kan være elementer fra det socialdemokratiske beslutningsforslag, som kan gå med ind i helheden. Jeg tror derfor, at udvalgsarbejdet vil være meget frugtbart, men vi mener altså, at ministerens forslag er det bedste grundlag for det videre udvalgsarbejde.

Poulsgaard (FP):

Det er egentlig en sjov situation, vi har her i landet, kan man sige. Hvis jeg brækker en finger eller kommer til skade på anden måde på kroppen, er det 100 pct. sikkert, at der er fri lægehjælp. Det opfatter vi alle sammen som en selvfølge, og det skal også være en selvfølge. Men kommer jeg til skade med mine tænder, er det en helt anden situation; det er ikke en del af kroppen, så den skade skal jeg selv betale. Det er det samme, hvis jeg skal have høreapparat, så skal jeg måske også selv betale det, men skal jeg have en blindtarmsoperation, så skal jeg ikke selv betale det.

Sådan er der så meget, man kunne ønske sig anderledes, men vi har jo også nogle barske økonomiske kendsgerninger at slås med i dette land.

Af de forskellige ordførere har ministeren fået læst og påskrevet, i hvert fald fra venstrefløjens side, at dette var et mægtigt tilbageskridt. Sådan ser vi nu ikke på det, at det er et tilbageskridt, og ministeren skriver jo også selv i sin fremsættelsestale, at økonomisk vil det være status quo. Vi skal jo i hvert fald ikke øge statens udgifter mere end højst nødvendigt.

Det kan godt ske, at det ikke går sådan, som ministeren ønsker. Der er efter min mening noget, der tyder på, at ministeren »måske tror lidt for godt om kommunerne«. Det kunne jo godt ske, at der var nogle kommuner, der ville føle sig fristet til at bruge nogle flere penge, end det egentlig var ministerens hensigt.

Men vi har altså to forslag her, vi skal tage stilling til, og som det ligger i øjeblikket, må jeg nok sige, at med de økonomiske ressourcer, vi har, er vi nok nødt til at holde os til ministerens forslag.